

ІСТОРІЯ КАФЕДРИ ОТОЛАРИНГОЛОГІЇ БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

***О.Г.Плаксивий, С.А.Левицька, І.В.Калуцький, О.Д.Сапунков, К.І.Яковець,
О.О.Мазур***

Кафедра дитячої хірургії та отоларингології (зав. – проф. Б.М.Боднар) Буковинського державного медичного університету

Кафедра отоларингології Чернівецького медінституту заснована в березні 1945 року. Першим її завідувачем був професор Михайло Михайло Іванович. До штату кафедри входили асистенти В.З.Тарасюк та Є.П.Реусова. М.І.Михалойц народився 1889 року в м. Буйнакськ Дагестанської АРСР. Закінчив медичний факультет Харківського університету (1918). Упродовж 1918-1939 рр. працював лікарем, завідувачем відділень у лікарнях Північного Кавказу. У 1939-1941 рр. – заступник директора з наукової і навчальної роботи Північно-Осетинського медінституту (м. Орджонікідзе). Протягом 1941-1944 рр. працював завідувачем ЛОР-відділення Бакинського медінституту. Звання професора йому присвоєно в Північно-Осетинському медінституті (1940). 1944 року призначений завідувачем кафедри ЛОР-хвороб Київського медінституту. З 1945 по 1951 рр. працював завідувачем кафедри Чернівецького медінституту. Захистив кандидатську дисертацію "Коррелятивная изменчивость черепа и иммунно-биологического статуса органа слуха" (1936) та докторську дисертацію "Верхнечелюстные пазухи". Автор 20 наукових праць, зокрема монографії "Вагусная иннервация гортани. Анатомические исследования с экспериментальными клиническими параллелями".

1951 року кафедру очолив Битченко Дмитро Олексійович, який народився 22 вересня 1908 року в м. Санкт-Петербург. Закінчив медичний факультет Північно-Кавказького університету в Ростові-на-Дону

(1931) та аспірантуру Ленінградського науково-дослідного інституту хвороб вуха, горла, носа (1938). Упродовж 1931-1934 рр. працював у Таджикистані. З 1938 року викладав оториноларингологію в Харківському військово-фельдшерському училищі. 1948 року захистив кандидатську дисертацію "До питання про раціональне дихання в протигазі" та обраний на посаду асистента ЛОР-кафедри Вінницького медінституту. З 1949 року працював старшим науковим співробітником гортанно-легеневої клініки Інституту кліматотерапії в м. Ялта. 1951 року обраний завідувачем кафедри Чернівецького медінституту. 1960 року захистив докторську дисертацію "Лікування хворих на склерому ПАСК та рентгенопромінення ділянки проміжного мозку", цього ж року обраний завідувачем кафедри Кишинівського медінституту. Професор (1962), заслужений діяч науки Молдавської РСР (1968). Вивчав етіологію, патогенез і лікування склероми та лікування хвороби Мен'єра. Автор 16 наукових праць. Підготував 2 кандидатів наук (В.З.Тарасюк, О.А.Кантор).

З 1960 року кафедру очолив Гладков Олександр Олександрович, який народився 26 липня 1901 року в м. Санкт-Петербург. Закінчив Ленінградський державний інститут медичних знань (1925). З 1925 по 1936 рік працював асистентом ЛОР-кафедри 2-го Ленінградського медінституту. У період 1935-1942 рр. очолював відділення клінічної лікарні водного транспорту. В роки Великої Вітчизняної війни працював голов-

*Професор М.І.Михалоїц
завкафедри в 1944-1951 рр.*

*Професор Д.О.Битченко
завкафедри в 1951-1960 рр.*

*Професор О.О.Гладков
завкафедри в 1960-1974 рр.*

*Доцент Й.М.Попко
завкафедри в 1974-1980 рр.
та 1980-1997 рр.*

ним лікарем у блокадному Ленінграді. З 1945 по 1953 рік – асистент ЛОР-кафедри Ленінградського педіатричного медінституту. Захистив кандидатську дисертацію "Фотографія як об'єктивний метод реєстрації стану ЛОР-органів" (1945) та докторську "Фізична оптика в оториноларингології" (1953), після чого обраний на посаду завідувача кафедри Кишинівського медінституту, професор з 1953 року. З 1960 по 1974 рік очолював кафедру Чернівецького медінституту та Чернівецьке обласне товариство отоларингологів. На кафедрі в цей час працювали В.З.Тарасюк, О.А.Кантор, з 1964 року – Й.М.Попко, з 1968-го – О.І.Андрійчук, з 1969-го – П.О.Мельник. Професор О.О.Гладков розробляв та вдосконалював методи об'єктивної реєстрації патології ЛОР-органів за допомогою ендодіагностики та ендокінематографії. Автор підручника "Хвороби вуха, горла та носа", що витримав 2 видання (1965, 1975), 3 монографій ("Люмінесцентний аналіз у медицині", 1957; "Полярнографічний аналіз у медицині", 1957; "Ендодіагностика в оториноларингології", 1954), 70 наукових праць, 19 методичних рекомендацій. Сконструював апарат для ендокінематографії дихальних шляхів, стравоходу та вуха. Підготував 6 кандидатів наук (П.І.Гезунтерман, Н.О.Лев, Й.М.Попко, О.І.Андрійчук, П.О.Мельник, Ф.М.Наумчик).

З 1974 року кафедру (оториноларингології – 1974-1982, оториноларингології та

очних хвороб – 1982-1997) очолював доцент Попко Йосип Михайлович. Він народився 9 червня 1935 року в с. Рацкевичі Брестської області (Білорусь). Закінчив Чернівецький медінститут (1960) та клінічну ординатуру при кафедрі ЛОР-хвороб (1962-1964). Працював хірургом Лотиківської лікарні Луганської області (1960-1962). З 1964 по 1970 рік – асистент кафедри ЛОР-хвороб Чернівецького медінституту. Захистив кандидатську дисертацію "Обґрунтування застосування поліетиленового бужа для лікування опіків та інших травм стравоходу" (1968). З 1970 року – доцент. Автор 68 наукових праць і 3 винаходів. Розробляв нові методи діагностики запальних захворювань ЛОР-органів. Лауреат обласної премії ім. В.Залозецького (1997). Разом із співробітниками кафедри організував наукову конференцію отоларингологів України (Чернівці, 1981).

1997 року кафедру оториноларингології та очних хвороб об'єднали з кафедрою факультетської хірургії. З 2007 року курс отоларингології входить до складу кафедри дитячої хірургії. З 1999 року курс ЛОР-хвороб очолює доцент Плаксивий Олександр Григорович, уродженець с. Малинці Хотинського району Чернівецької області. Закінчив Чернівецький медінститут (1980) та клінічну ординатуру з отоларингології (1989). Протягом 7 років працював районним отоларингологом у м. Лугини Житомирської області. З 1997 року – асистент кафедри фа-

Викладачі курсу отоларингології (зліва направо): О.Д.Сапунков, С.А.Левицька, О.Г.Плаксивий, К.І.Яковець, І.В.Калуцький.

культетської хірургії, ЛОР та очних хвороб. Має вищу кваліфікаційну категорію з оториноларингології, з дитячої оториноларингології та онкоотоларингології. Автор 53 наукових праць та 2 винаходів. 1997 року захистив кандидатську дисертацію "Мікробіологічна характеристика, клінічний перебіг та оптимізація лікування хворих на гнійні синусити з урахуванням хроноритму". Разом з викладачами курсу отоларингології 2002 року організував міжнародну конференцію Українського науково-практичного товариства отоларингологів.

У теперішній час на курсі отоларингології працюють доценти О.Г.Плаксивий, С.А.Левицька та І.В.Калуцький, кандидати наук О.Д.Сапунков та К.І.Яковець. Основний напрям наукових досліджень курсу отоларингології присвячений оптимізації кон-

сервативного лікування синуситів, хронотерапії, кріотерапії та внутрішньотканинному електрофорезу при захворюваннях ЛОР-органів, проблемам онкопатології ЛОР-органів. Одним із пріоритетів чернівецьких отоларингологів є впровадження в лікувально-діагностичний процес сучасних малоінвазивних технологій (прямої опорної піднаркозної ларингоскопії, ендоскопічної полісинусотомії тощо).

У навчальний процес впроваджені сучасні комп'ютерні технології. За весь період функціонування кафедри видано 1 підручник, 16 навчальних посібників, 4 монографії, опубліковано понад 270 наукових праць, розроблено 26 авторських свідоцтв на винаходи. Підготовлена 1 докторська та 13 кандидатських дисертацій, в аспірантурі навчалися 3 лікарів, у клінічній ординатурі – 25.

Література

1. Буковинська державна медична академія: здобутки, перспективи розвитку / В.П.Пішак, М.Ю.Коломоєць, І.Й.Сидорчук [та ін.]; за ред. проф. В.П.Пішака. – Чернівці: БДМА, 2004. – 228 с.
2. Сторінки історії: Бібліографічний довідник завідувачів кафедр та професорів Буковинської державної медичної академії (1944-1998) / за ред. проф. В.П.Пішака. – Чернівці, 1999. – 225 с.